

Perkaitan Antara Gaya Bercinta dengan Kepuasan Perkahwinan dalam Kalangan Orang Islam di Selangor

The Relationship between Love Styles and Marital Satisfaction among Muslims in Selangor.

Tan Lee See, Sa'odah Ahmad & Zanariah Ismail

Jabatan Pembangunan Manusia dan Pengajian Keluarga

Fakulti Ekologi Manusia, Universiti Putra Malaysia

Serdang, Selangor

nauratul_hannah@yahoo.com, saodahahmad@upm.edu.my, zanariah_i@upm.edu.my

Received: 10 January 2018; Accepted: 27 Mac 2018; Published: 21 Dicember2018

Abstrak

Kajian ini bertujuan untuk mengenal pasti gaya bercinta dan perkaitannya dengan kepuasan perkahwinan dalam kalangan orang Islam di Selangor. *Love Attitude Scale* (LAS) oleh Hendrick, Hendrick & Dicker (1998) telah digunakan untuk mengukur gaya bercinta dan *Kansas Marital Satisfaction Scale* oleh Schumm (1983) telah digunakan untuk mengukur kepuasan perkahwinan. Hasil kajian menunjukkan gaya bercinta *Storge*, *Eros*, *Pragma*, *Mania* dan *Agape* mempunyai perkaitan yang signifikan dengan kepuasan perkahwinan, manakala gaya bercinta *Ludus* tidak mempunyai perkaitan dengan kepuasan perkahwinan. Kajian juga mendapati gaya bercinta *Pragma* adalah faktor peramal yang paling mempengaruhi kepuasan perkahwinan.

Kata kunci: Gaya Bercinta, *storge*, *eros*, *pragma*, *mania*, *agape*, *ludus*, kepuasan perkahwinan

Abstract

This study aimed to identify the love styles and their relationships with marital satisfaction among Malay Muslim in Selangor. Love Attitude Scale by Hendrick, Hendricke & Dicker (1998) was used to measure love styles and Kansas Marital Satisfaction Scales by Schum (1983) was used to measure marital satisfaction. Findings of the study showed that Storge, Eros, Pragma, Mania, and Agape love styles significantly correlated with marital satisfaction, while Ludus love style was not significantly correlated with marital satisfaction. The research also found out that Pragma love style was a predictor for marital satisfaction.

Keywords: Love Styles, *Storge*, *Eros*, *Pragma*, *Mania*, *Agape*, *Ludus*, Marital Satisfaction

PENGENALAN

Perkahwinan adalah merupakan satu institusi yang menggabungkan seorang lelaki dan perempuan yang bersedia untuk berkongsi cinta, komitmen dan menunaikan tanggungjawab masing-masing kearah pembentukan keluarga yang bahagia. Hubungan antara pasangan suami isteri yang mesra dan penuh dengan kasih sayang serta cinta akan menghasilkan kepuasan dalam perkahwinan dan dapat mengelakkan daripada terjadinya pelbagai kejadian yang tidak diinginkan kepada ahli keluarga.

Namun, kepuasan perkahwinan mempunyai kadar naik turun. Kadar naik turun ini boleh disebabkan oleh pelbagai faktor, contohnya, tiada keserasian, berbeza fahaman politik, suami keluar bekerja tidak tentu masa, pasangan terlalu cerewet, cemburu, sering bergaduh (Raihanah, 2013; Mohd Saleh, 2009); masalah kewangan dan penyalahgunaan kecanggihan teknologi komunikasi maklumat seperti Facebook (Abe Sophian et al., 2014; Zulkiple, 2001) serta penglibatan penggunaan dadah dan

juga berlaku poligami yang tidak diestujui. Selain itu, kegagalan pasangan suami isteri untuk menghayati dan melunaskan tanggungjawab masing-masing berlandaskan tuntutan Islam juga boleh menyebabkan ketidakpuasan dalam perkahwinan dan seterusnya menyumbang kepada kegagalan perkahwinan.

LATAR BELAKANG KAJIAN

Salah satu faktor penting dalam mencapai kepuasan perkahwinan adalah perasaan cinta di antara pasangan. Setiap orang memerlukan cinta dan cinta adalah satu aspek yang amat penting dalam proses hubungan antara seorang individu dengan seorang individu yang lain. Ini adalah kerana cinta mampu memberi semangat kepada seseorang dalam melakukan sesuatu atau menjalani kehidupan harian. Menurut Risavy (1995), cinta adalah sebab utama perkahwinan dan juga perceraian. Dengan kata lain, cinta adalah komponen penting dalam menentukan kepuasan dan kestabilan perkahwinan. Kepuasan perkahwinan secara langsung akan berkurangan akibat daripada perubahan percintaan antara pasangan dalam kehidupan mereka (Estrada, 2009).

Selain itu, kepuasan pasangan suami isteri sedikit sebanyak bergantung kepada bagaimana perkahwinan mereka memberi respon kepada jangkaan dan tanggungjawab yang ditetapkan oleh budaya dan lingkungan sosial. Dalam tradisi Islam, penghayatan agama dan penunaian tanggungjawab sebagai suami isteri menjadi asas kepada kepuasan dalam perkahwinan. Dalam budaya barat, kepuasan perkahwinan berkait rapat dengan matlamat untuk memuaskan diri atau kebahagiaan ideal di antara pasangan.

Gaya Cinta

Lee (1977) menjelaskan gaya bercinta boleh dibahagikan kepada 2 kelas iaitu gaya bercinta *Eros*, *Ludus* dan *Storge* sebagai Kelas Primer, manakala *Pragma*, *Mania* dan *Agape* dalam Kelas Sekunder. Setiap gaya bercinta ini mempunyai ciri yang berbeza dan boleh mempengaruhi hubungan, interaksi dan tindakan seseorang dengan pasangannya. Rajah 1 di bawah menjelaskan tentang rumusan gaya cinta tersebut.

GAYA CINTA

<i>EROS</i>	Romantik, mempunyai tarikan yang kuat terhadap fizikal dan emosi pasangan.
<i>LUDUS</i>	Cinta sebagai permainan dan untuk mendapatkan keseronokan, dramatik
<i>STORGE</i>	Cinta yang dipupuk dalam jangka masa yang panjang, ikatan persahabatan
<i>PRAGMA</i>	Gabungan gaya <i>Ludus</i> dan <i>Storge</i> - cinta yang rasional.
<i>MANIA</i>	Gabungan gaya <i>Eros</i> dan <i>Ludus</i> - cinta yang keterlaluan, penuh dengan cemburu, kebergantungan dan dures emosi.
<i>AGAPE</i>	Gabungan <i>Storge</i> dan <i>Eros</i> - cinta berbentuk altruistik dan tidak mementingkan diri sendiri

Rajah 1 Tipologi Gaya Bercinta

Sumber: Lee (1977)

Menurut Lee (1977), gaya bercinta *Eros* merupakan gaya bercinta yang melibatkan tarikan fizikal dan emosi yang kuat kepada pasangan mereka. Gaya bercinta *Ludus* pula merupakan gaya bercinta yang menganggap cinta sebagai permainan untuk dinikmati bersama tanpa ada niat untuk serius. Gaya bercinta *Ludus* mempunyai hubungan negatif yang kuat dalam kalangan pasangan yang telah berkahwin (Walter, 2012).

Gaya bercinta *Storge* pula merupakan gaya cinta berdasarkan ikatan persahabatan. Persamaan dan keserasian adalah lebih penting bagi individu yang mempunyai gaya bercinta *Storge* berbanding penampilan fizikal atau seksual kerana orientasi gaya bercinta ini lebih cenderung untuk mendapatkan komitmen jangka panjang (Zahroh Shaluhiah, 2009). Individu yang mengamalkan gaya bercinta

Storge biasanya adalah mereka yang telah berkahwin dan mempunyai anak (Walter, 2012). Kehadiran anak didapati mampu meningkatkan kepuasan perkahwinan pasangan (Feeney, Peterson, & Noller, 1994).

Gaya bercinta *Pragma* merupakan gaya percintaan sekunder iaitu gabungan gaya bercinta *Storge* dan *Ludus* (Hendrick & Hendrick, 1986). Gaya cinta *Pragma* tidak mementingkan keseronokan tetapi mencari pasangan yang bersesuaian agar kehidupan berumah tangga yang aman boleh dibina (Zahroh Shaluhiah, 2009). Gaya bercinta *Mania* juga merupakan gaya bercinta sekunder. Gaya bercinta *Mania* ini adalah gabungan antara gaya bercinta *Eros* dan *Ludus*. Individu yang mengamalkan gaya bercinta ini mempunyai sifat cemburu, penuh dengan keraguan tentang keikhlasan dan komitmen pasangan (Zahroh Shaluhiah, 2009).

Gaya bercinta *Agape* merupakan gaya percintaan sekunder iaitu gabungan gaya bercinta *Eros* dan *Storge*. Gaya bercinta ini mempunyai pengaruh yang positif dengan kepuasan perkahwinan (Naser, Kioumars, Omid, Naser, & Ozra, 2011). Ciri-ciri yang terdapat dalam gaya bercinta *Agape* sekali-sekala boleh membuatkan masyarakat luar salah faham. Hal ini adalah kerana individu yang mengamalkan gaya bercinta *Agape* sanggup berkorban demi pasangan mereka dan sering dimanipulasi oleh pasangan mereka. Keadaan ini boleh disalah tafsirkan sebagai cinta yang dikaitkan dengan penderaan atau tindasan (Parra, Brown, Huynh, Le, & Stubbs, 2001). Selain itu, individu yang mengamalkan gaya bercinta ini juga sangat pemurah dan memandang keperluan pasangan mereka melebihi keperluan diri sendiri (Lee, 1977).

Perbandingan Gaya Cinta Mengikut Jantina

Gaya cinta yang diamalkan antara jantina juga berbeza (Fricker, 2006). Wanita adalah cenderung memiliki gaya cinta *Eros* berbanding lelaki (Hendrick, Hendrick, & Dicke, 1998). Gaya cinta *Ludus* pula didapati banyak diamalkan oleh lelaki berbanding wanita (Walter, 2012). Wanita dilihat lebih ramai yang mempunyai gaya cinta *Storge* berbanding lelaki (Walter, 2012). Lelaki juga didapati lebih banyak mengamalkan gaya cinta *Agape* jika dibandingkan dengan wanita (Fricker & Moore, 2002). Ini bersesuaian dengan peranan lelaki sebagai individu yang harus banyak berkorban demi mempertahankan perkahwinan dan melindungi isterinya serta keluarga. Individu yang mengamalkan gaya cinta *Agape* adalah lebih idealistik tentang seks dan menentang kebebasan seksual serta mementingkan hubungan seksual dalam perhubungan (Fricker, 2006). Gaya cinta *Agape* juga merupakan faktor peramal kepada kepuasan perkahwinan untuk lelaki sahaja .

Gaya Bercinta dan Kepuasan Perkahwinan

Kepuasan perkahwinan dapat dipertingkatkan melalui kehadiran cinta dan gaya bercinta kerana cinta merupakan satu unsur yang mampu membawa kepada kesejahteraan dan psikologi positif seseorang. Cinta juga merupakan punca kepada sokongan dan galakan seseorang terhadap pasangan mereka. Kerjasama dan persefahaman antara dua orang individu mampu membawa kepada kepuasan perkahwinan. Gaya cinta merupakan satu dimensi yang penting dalam sesebuah perkahwinan (Hoesni, Hashim, Chong, & Mohamad, 2011). Perasaan cinta yang wujud antara pasangan boleh memberi kesan yang baik dari segi kualiti hubungan dalam perkahwinan. Ini kerana kehadiran cinta dalam hubungan antara pasangan boleh mengurangkan kebarangkalian berlaku kecurangan dan juga penceraian. Gaya percintaan memainkan peranan dalam menjamin kepuasan perkahwinan.

Individu yang mempunyai gaya bercinta *Eros* ini dikatakan mempunyai perapatan selamat dan mampu meningkatkan kepuasan perkahwinan (Fricker, 2006). Manakala, individu yang mengamalkan gaya percintaan *Ludus* mempunyai perapatan pengelakan dan ini akan membuatkan pasangan berasa tidak selamat dan tidak mengecapi kepuasan perkahwinan (Walter, 2012). Individu yang mempunyai gaya bercinta *Storge* mempunyai gaya perapatan yang selamat dan gaya perapatan yang selamat antara pasangan suami isteri membawa kepada kepuasan perkahwinan (Banse, 2004).

Menurut Walter (2012), individu yang mengamalkan gaya bercinta *Pragma* mempunyai perapatan selamat namun, tidak menunjukkan sebarang perkaitan dengan kepuasan perkahwinan. Manakala, individu yang mengamalkan gaya bercinta *Mania* mempunyai gaya perapatan ambivalens dan gelisah dan tidak mempunyai perkaitan dengan kepuasan perkahwinan. Gaya bercinta *Agape* pula dianggap sebagai gaya bercinta yang positif untuk kepuasan hubungan perkahwinan.

PERNYATAAN MASALAH

Kadar kes perceraian pasangan beragama Islam di Selangor kekal yang tertinggi di negara ini apabila mencecah 12,204 kes pada tahun 2017 (Kosmo, 2018). Berdasarkan angka-angka sedia ada, diramalkan pada tahun 2020, seramai 15 pasangan akan bercerai dalam satu jam, menjadikan angka perceraian sehari di Malaysia berada pada paras 360 pasangan. Realiti ini amat membimbangkan kerana keretakan perkahwinan boleh menyebabkan institusi keluarga gagal berfungsi untuk menghasilkan generasi akan datang yang sempurna dan sejahtera dari aspek spiritual, fizikal dan psikologikal. Selain itu, kegagalan perkahwinan juga boleh mengakibatkan peningkatan pesakit mental akibat tekanan yang dihadapi samada oleh pasangan suami isteri mahupun anak-anak (Kementerian kesihatan, 2016).

Seperti yang telah dibincangkan di atas, terdapat banyak faktor yang menyumbang kepada perceraian. Kajian lepas menunjukkan penurunan dalam kepuasan perkahwinan adalah salah satu daripada punca kepada perceraian (Scot et. al, 2013). Walaupun banyak kajian yang dibuat berkaitan kepuasan perkahwinan, namun, kajian lepas lebih memfokus kepada hubungan faktor psikososial seperti personaliti, kecerdasan emosi, sokongan sosial, perapatan dan gaya penyelesaian konflik terhadap kepuasan perkahwinan. Masih sangat kurang kajian yang memberi penekanan khusus kepada hubungan di antara gaya cinta dan kepuasan perkahwinan terutamanya di Malaysia. Oleh yang demikian, kajian ini cuba untuk menjawab persoalan adakah gaya cinta mempunyai perkaitan dengan kepuasan perkahwinan orang Islam di Selangor.

METODOLOGI

Sampel dan Prosedur

Kajian ini telah dijalankan di Selangor. Selangor dipilih sebagai lokasi kajian kerana mempunyai statistik perceraian dalam kalangan Muslim yang tertinggi di Malaysia. Ini selari dengan objektif kajian iaitu untuk menentukan perkaitan di antara gaya cinta dengan kepuasan perkahwinan orang islam di Selangor. Daerah Shah Alam telah dipilih secara rawak mudah bagi pengumpulan data. Senarai jabatan kerajaan diperolehi daripada Majlis Bandaraya Shah Alam. Enam buah jabatan iaitu Jabatan Kerja Raya, Jabatan Agama Islam Negeri Selangor, Jabatan Perancangan Bandar dan Desa Negeri Selangor, Jabatan Perhutanan Negeri Selangor, Pejabat Tanah dan Galian dan Jabatan Pengairan dan Saliran telah dipilih secara rawak mudah. Kebenaran untuk melibatkan staf dalam kajian ini telah diperolehi daripada Bahagian Pengurusan Sumber setiap jabatan yang berkaitan. Penentuan saiz sampel adalah berdasarkan carta populasi oleh Kerjcie & Morgan (1970) di mana melalui pengiraan yang dibuat sampel untuk populasi berjumlah 17,265 adalah seramai 377 orang. Responden kajian ini terdiri daripada penjawat awam beragama Islam, mempunyai status berkahwin dan mempunyai anak. Responden

Pengukuran

Love Attitude Scale - Short Form (LAS) oleh Hendrick, Hendrick, & Dicke (1998) telah digunakan untuk mengukur gaya cinta yang cenderung dalam diri responden. Nilai *Cornbach Alpha* skala ini adalah .81 dan mempunyai 18 item soalan yang mengukur 6 jenis gaya cinta yang berbeza iaitu *Eros*, *Ludus*, *Storge*, *Pragma*, *Mania* dan *Agape*. *Kansas Marital Satisfaction Scale* (KMSS) oleh Schumm, Nichols, Schectman, & Grigsby (1983) pula telah digunakan dalam kajian ini untuk mengukur kepuasan perkahwinan. Skala ini mempunyai nilai Cronbach Alpha .90 dan mempunyai 3 item soalan untuk mengukur kepuasan perkahwinan responden.

Faktor demografi responden dijelaskan dengan menggunakan statistik deskriptif. Manakala, statistik inferensi korelasi Pearson digunakan untuk mengukur perkaitan di antara gaya cinta dengan kepuasan perkahwinan. Ujian-t pula digunakan untuk mengukur perbezaan gaya cinta berdasarkan jantina. Akhir sekali, ujian regresi berganda telah digunakan untuk mengukur faktor peramal unik bagi kepuasan perkahwinan.

HASIL KAJIAN

Data kajian deskriptif menunjukkan jumlah responden lelaki dan wanita adalah sama iaitu masing-masing 200 orang di bawah perkiraan peratusan sebanyak 50% - 50%. Seramai 122 orang (30.5%) responden telah berkahwin dalam tempoh antara 1 hingga 6 tahun. Manakala seramai 168 orang responden (42%) telah berkahwin antara 7 hingga 19 tahun. Pasangan yang telah berkahwin antara 20 hingga 35 tahun adalah seramai 110 orang (27.5%).

Terdapat seramai 183 orang (45.75%) responden kajian ini yang mempunyai 3 orang anak dan ke bawah diikuti dengan 87 orang (21.75%) responden mempunyai 4 orang anak. Manakala, seramai 130 orang (32.5%) responden mempunyai 5 orang anak dan ke atas. Responden yang mempunyai bilangan anak 3 orang dan ke bawah adalah paling ramai. Hai ini dijelaskan dalam jadual di bawah:

Jadual 1 Taburan Data Diskriptif Reponden

Pemboleh ubah	Bilangan	Peratusan (%)	Min	Sisihan Piawai
Jantina			1.52	.50
Lelaki	48	48		
Perempuan	52	52		
Tempoh Perkahwinan (tahun)			1.96	.82
1 hingga 6	122	30.5		
7 hingga 19	168	42.0		
20 hingga 35	110	27.5		
Bilangan anak (orang)			3.69	1.58
3 ke bawah	183	45.75		
4	87	21.75		
5 ke atas	130	32.5		

Hasil korelasi Pearson (Jadual 2) mendapati gaya bercinta *Storge* mempunyai perkaitan yang signifikan dan positif dengan kepuasan perkahwinan ($r = .219^*$, $p < .05$). Hasil kajian ini konsisten dengan hasil kajian Dinani, Zorbakhsh, Samkhaniyan, Hamidi & Arkiyan (2014) yang juga mendapati gaya cinta *Storge* mempunyai korelasi positif dengan kepuasan perkahwinan.

Jadual 2 Perkaitan di antara Gaya Bercinta *Storge* dengan Kepuasan Perkahwinan

Pemboleh ubah		Kepuasan Perkahwinan
<i>Storge</i>	R	.219*
	Sig	.000
	N	100

Selain itu, hasil kajian (Jadual 3) juga mendapati gaya bercinta *Eros* mempunyai perkaitan yang signifikan dan positif dengan kepuasan perkahwinan ($r = .272^*$, $p < .05$). Hasil kajian ini menyokong kajian Gana, Saada & Untas (2013) yang membuktikan gaya cinta *Eros* mempunyai hubungan yang positif terhadap kepuasan perkahwinan bagi lelaki dan perempuan.

Jadual 3 Perkaitan di antara Gaya Bercinta *Eros* dengan Kepuasan Perkahwinan

Pemboleh ubah		Kepuasan Perkahwinan
<i>Eros</i>	R	.272**
	Sig	.000
	N	400

Dapatan kajian menunjukkan gaya cinta *Ludus* tidak mempunyai perkaitan yang signifikan dengan kepuasan perkahwinan ($r = .083$, $p > .05$) (Jadual 4). Hasil kajian ini bertepatan dengan hasil kajian Nihayah, Adriani & Wayuni (2012) yang juga mendapati gaya bercinta *Ludus* atau cinta ghairah tidak membawa kesan kepada kepuasan perkahwinan dalam kalangan pasangan.

Jadual 4 Perkaitan di antara Gaya Cinta *Ludus* dengan Kepuasan Perkahwinan

Pemboleh ubah		Kepuasan Perkahwinan
<i>Ludus</i>	r	.083
	Sig	.000
	N	400

Hasil kajian seperti yang terdapat dalam Jadual 5 menjelaskan bahawa gaya cinta *Pragma* mempunyai perkaitan yang signifikan dan positif dengan kepuasan perkahwinan ($r = .293^*$, $p < .01$). Ini sejajar dengan kajian Kochar & Sharma (2015) yang juga mendapati gaya cinta *Pragma* mempunyai korelasi dengan kepuasan dalam perkahwinan bagi lelaki dan perempuan.

Jadual 5 Perkaitan di antara Gaya Bercinta *Pragma* dengan Kepuasan Perkahwinan

Pemboleh ubah		Kepuasan Perkahwinan
<i>Pragma</i>	r	.293*
	Sig	.000
	N	400

Gaya bercinta *Agape* mempunyai perkaitan dengan kepuasan perkahwinan ($r = .336^*$, $p < .01$). Hasil kajian ini mendapati gaya bercinta *Agape* mempunyai perkaitan yang signifikan dan positif dengan kepuasan perkahwinan (Jadual 6). Kajian ini mempunyai hasil yang sama dengan kajian Contreras et al. (1996) iaitu gaya bercinta *Agape* mempunyai perkaitan yang positif bagi pasangan suami isteri dalam menentukan tahap kepuasan perkahwinan.

Jadual 6 Perkaitan di antara Gaya Bercinta *Agape* dengan Kepuasan Perkahwinan

Pemboleh ubah		Kepuasan Perkahwinan
<i>Agape</i>	r	.336*
	Sig	.000
	N	400

Dapatan kajian dalam Jadual 7 menunjukkan gaya cinta *Mania* mempunyai perkaitan yang signifikan dan positif dengan kepuasan perkahwinan ($r = .265^{**}$, $p < .01$). Dapatan ini bertentangan dengan dapatan kajian Gana, Saada & Untas (2013) yang menunjukkan gaya cinta *Mania* tidak mempunyai korelasi dengan kepuasan perkahwinan. Perbezaan ini mungkin disebabkan oleh perbezaan budaya dan masyarakat yang dikaji.

Jadual 7 Perkaitan di antara Gaya Bercinta *Mania* dengan Kepuasan Perkahwinan

Pemboleh ubah		Kepuasan Perkahwinan
<i>Mania</i>	r	.265**
	Sig	.000
	N	400

Hasil Ujian-t (Jadual 8) bagi menguji perbezaan dalam gaya cinta berdasarkan jantina menunjukkan gaya cinta *Storge* mempunyai nilai $p = .615$ iaitu lebih besar daripada nilai $\alpha = .05$. Oleh itu, dapat

disimpulkan bahawa tiada perbezaan yang signifikan dalam gaya cinta *Storge* antara responden lelaki dan perempuan. Hasil kajian ini berbeza dengan hasil kajian Neff & Karney (2009) yang mendapati terdapat perbezaan antara lelaki dan perempuan dalam kecenderungan gaya cinta *Storge*. Perempuan adalah lebih cenderung kepada gaya bercinta *Storge* berbanding lelaki (Hatfield, et al., 2008).

Manakala bagi gaya bercinta *Eros*, nilai $p = .625$ iaitu lebih besar daripada nilai $\alpha = .05$. Ini menunjukkan bahawa tidak terdapat perbezaan signifikan dalam gaya bercinta *Eros* di antara responden lelaki dan perempuan. Dapatan ini bertentangan dengan dapatan kajian Walter (2012) yang menunjukkan bahawa terdapat perbezaan signifikan dalam gaya bercinta *Eros* di antara responden lelaki dan perempuan.

Seterusnya, gaya bercinta *Ludus* mempunyai nilai $p = .340$ iaitu lebih besar daripada nilai $\alpha = .05$. Ini menunjukkan tidak terdapat perbezaan yang signifikan dalam gaya bercinta *Ludus* di antara responden lelaki dan perempuan. Hasil kajian ini berbeza dengan hasil kajian Hendrick & Hendrick, (1995) dan Jonason & Kavanagh, (2010) yang mendapati lelaki lebih cenderung mengamalkan gaya cinta *Ludus* berbanding perempuan.

Manakala bagi gaya bercinta *Pragma*, nilai $p = .104$ iaitu lebih besar daripada $\alpha = .05$. Keputusan ini menunjukkan bahawa tidak terdapat perbezaan yang signifikan dalam gaya cinta *Pragma* di antara responden lelaki dan perempuan. Hasil ini tidak selari dengan kajian Walter (2012) yang menunjukkan terdapat perbezaan dalam gaya bercinta *Pragma* antara lelaki dan perempuan.

Dapatan kajian membuktikan gaya bercinta *Mania* mempunyai nilai $p = .173$ iaitu lebih besar daripada nilai $\alpha = .05$. Ini bermaksud bahawa tidak terdapat perbezaan yang signifikan dalam gaya bercinta *Mania* di antara responden lelaki dan perempuan.

Akhirnya, gaya bercinta *Agape* didapati mempunyai nilai $p = .315$ iaitu lebih besar daripada nilai $\alpha = .05$. ini bermaksud tidak terdapat perbezaan yang signifikan di antara responden lelaki dan perempuan dalam gaya bercinta *Agape*. Dapatan ini bertentangan dengan kajian Walter (2012) dan Jonason & Kavanagh (2010) yang menunjukkan perempuan adalah lebih cenderung kepada gaya bercinta *Agape* berbanding lelaki dalam sesebuah perkahwinan. Secara keseluruhannya, dapat disimpulkan bahawa kajian ini tidak mendapati perbezaan yang signifikan dalam gaya bercinta yang diamalkan oleh responden lelaki dan perempuan.

Jadual 8 Perbezaan dalam Gaya Cinta antara Lelaki dan Perempuan

Pemboleh ubah	Jantina	N	Min	SP	MD	Nilai - t	P																																																								
<i>Storge</i>	Lelaki	200	1.93	.74	.08500	1.152	.613																																																								
	Perempuan	200	1.84	.73				<i>Eros</i>	Lelaki	200	1.98	.74	-.01000	-.137	.625	perempuan	200	1.99	.72	<i>Ludus</i>	Lelaki	200	1.89	.76	.04000	.520	.340	perempuan	200	1.86	.78	<i>Pragma</i>	Lelaki	200	2.04	.77	-.04500	-.573	.104	perempuan	200	2.08	.80	<i>Agape</i>	Lelaki	200	2.00	.75	-.06000	-.777	.315	perempuan	200	2.01	.79	<i>Mania</i>	Lelaki	200	1.97	.76	-.06000	-.767	.173
<i>Eros</i>	Lelaki	200	1.98	.74	-.01000	-.137	.625																																																								
	perempuan	200	1.99	.72				<i>Ludus</i>	Lelaki	200	1.89	.76	.04000	.520	.340	perempuan	200	1.86	.78	<i>Pragma</i>	Lelaki	200	2.04	.77	-.04500	-.573	.104	perempuan	200	2.08	.80	<i>Agape</i>	Lelaki	200	2.00	.75	-.06000	-.777	.315	perempuan	200	2.01	.79	<i>Mania</i>	Lelaki	200	1.97	.76	-.06000	-.767	.173	perempuan	200	2.03	.80								
<i>Ludus</i>	Lelaki	200	1.89	.76	.04000	.520	.340																																																								
	perempuan	200	1.86	.78				<i>Pragma</i>	Lelaki	200	2.04	.77	-.04500	-.573	.104	perempuan	200	2.08	.80	<i>Agape</i>	Lelaki	200	2.00	.75	-.06000	-.777	.315	perempuan	200	2.01	.79	<i>Mania</i>	Lelaki	200	1.97	.76	-.06000	-.767	.173	perempuan	200	2.03	.80																				
<i>Pragma</i>	Lelaki	200	2.04	.77	-.04500	-.573	.104																																																								
	perempuan	200	2.08	.80				<i>Agape</i>	Lelaki	200	2.00	.75	-.06000	-.777	.315	perempuan	200	2.01	.79	<i>Mania</i>	Lelaki	200	1.97	.76	-.06000	-.767	.173	perempuan	200	2.03	.80																																
<i>Agape</i>	Lelaki	200	2.00	.75	-.06000	-.777	.315																																																								
	perempuan	200	2.01	.79				<i>Mania</i>	Lelaki	200	1.97	.76	-.06000	-.767	.173	perempuan	200	2.03	.80																																												
<i>Mania</i>	Lelaki	200	1.97	.76	-.06000	-.767	.173																																																								
	perempuan	200	2.03	.80																																																											

Jadual 9 menjelaskan data bagi ujian regresi berganda yang telah digunakan untuk menentukan peramal yang signifikan kepada kepuasan perkahwinan dalam kajian ini. Berdasarkan kekuatan korelasi *bivariate* di antara semua pemboleh ubah, gaya bercinta *Pragma* adalah pemboleh ubah bebas pertama yang disusun dalam model regresi diikuti dengan gaya cinta *Mania*, *Agape*, *Eros*, *Storge* dan *Ludus*.

Dapatan kajian menunjukkan secara signifikannya peramal gaya bercinta *Pragma* ($\beta = .153$, $p < 0.001$) menyumbang sebanyak 11.4% perubahan varians dalam kepuasan perkahwinan. Dengan kata lain, gaya bercinta *Pragma* merupakan faktor peramal yang paling mempengaruhi kepuasan perkahwinan responden kajian ini. Hasil kajian ini berbeza dengan hasil kajian Contreras, Hendrick & Hendrick (1996) yang mendapati gaya cinta *Eros* merupakan peramal kepada kepuasan perkahwinan.

Jadual 9 Ringkasan Analisis Regresi Berganda Bagi Meramalkan kepuasan perkahwinan

Pemboleh ubah	Ringkasan Regresi	Beta Koefisien tidak terpiawai	Koefisien Tidak Terpiawai Ralat Standard	Beta Koefisien terpiawai	t	Sig.
(constant)						
<i>Pragma</i>		.160	.059	.153	2.718	.007
Regresi Berganda	.337					
R Square	.114					
Adjusted R Square	.100					
F – Statistics	8.398					

IMPLIKASI KAJIAN

Kajian ini membuktikan terdapat perkaitan di antara gaya bercinta dan kepuasan perkahwinan. Justeru, hasil kajian ini boleh digunakan sebagai asas bagi membantu ahli terapi atau pihak kaunselor menangani isu atau merangka intervensi berkaitan kepuasan perkahwinan. Hasil daripada identifikasi gaya bercinta yang cenderung dalam diri seseorang, ahli terapi atau kaunselor boleh mengenal pasti gaya luahan kasih sayang yang bersesuaian untuk membantu pasangan yang memerlukan bantuan. Selain itu, hasil kajian ini juga dapat membantu individu lebih memahami gaya bercinta diri sendiri dan pasangan. Kefahaman berkaitan gaya bercinta membantu mereka memahami komponen yang ditekankan untuk kepentingan diri mereka sendiri dan pasangan. Contohnya, jika seseorang individu memahami bahawa pasangannya adalah individu yang cenderung kepada gaya bercinta *Pragma*, maka individu tersebut akan tahu dan sedar bahawa pasangannya adalah seseorang yang menekankan komitmen dalam sesebuah perhubungan.

KESIMPULAN

Setiap gaya bercinta mempunyai ciri yang berbeza dan memberi kesan kepada kepuasan perkahwinan. Hal ini adalah kerana setiap ciri yang berbeza dalam gaya bercinta diterjemahkan dalam tingkah laku individu dalam melayan pasangannya. Kajian ini mendapati bahawa gaya bercinta *Storge*, *Eros*, *Pragma*, *Mania* dan *Agape* mempunyai perkaitan dengan kepuasan perkahwinan manakala gaya cinta *Ludus* tidak mempunyai perkaitan dengan kepuasan perkahwinan. Kajian ini juga menyimpulkan bahawa gaya bercinta *Pragma* adalah faktor peramal yang paling mempengaruhi kepuasan perkahwinan berbanding gaya cinta yang lain.

Gaya bercinta boleh dijadikan unsur positif dalam sesebuah perkahwinan. Malahan ahli psikologi perkahwinan boleh menjadikan gaya cinta sebagai satu komponen penting dalam terapi pasangan (Estrada, 2009). Sehubungan dengan itu, ilmu pengetahuan berkaitan gaya bercinta yang berbeza haruslah diketahui dan dipraktikkan dalam sesebuah perkahwinan. Adaptasi gaya bercinta mengikut kesesuaian keadaan dan keperluan boleh meningkatkan tahap kegembiraan, kemesraan dan kepuasan antara pasangan dalam sesebuah perkahwinan. Hubungan antara pasangan suami isteri haruslah sentiasa dipupuk supaya boleh menghasilkan perapatan, keintiman, keghairahan serta kepercayaan seperti yang disarankan oleh konsep cinta. Kebahagiaan perkahwinan bukan berlaku secara spontan tetapi memerlukan usaha dan komitmen yang bersungguh-sungguh daripada pihak suami dan isteri. Oleh yang demikian, setiap pasangan yang ingin berkahwin perlulah melengkapkan diri dengan ilmu percintaan, perkahwinan dan kekeluargaan yang secukupnya agar mereka nanti dapat membina rumahtangga yang dikenali sebagai “Rumahku, Syurgaku”.

RUJUKAN

- Abe Sohpiyan Abdul Rahman, Zuliza Mohd Kusrin Anwar & Fakhri Omar. (2014). Faktor penceraian di mahkamah syariah bahagian Mukah, Sarawak dari tahun 2000 hingga 2010. *Jurnal Islamiyyat*, 36(1), 5-20.
- Banse, R. (2004). Adult Attachment and Marital Satisfaction: Evidence for dyadic configuration effect. *Journal of Science and Personal Relationship*, 21(2), 273- 282.
- Contreras, R., Hendrick, S. S., & Hendrick, C. (1996). Perspectives on marital satisfaction and satisfaction in Maxican American and Anglo-American couples. *Journal of Counselling and Development*. 74(4), 408 – 415.
- Dinani, P.T., Zarbakhsh, M., Samkhaniyan, E., Hamidi, M., & Arkiyan, F. (2014). The relational between sexual self esteem and love attitudes with marital satisfaction in women of Tehran. *Middle-East Journal of Scientific Research*. 21(3), 502 – 508.
- Estrada, R. I. (2009). *An Examination of Love and Marital Satisfaction in Long-term Marriages*. (Ph.D tesis). Electronic Theses and Dissertation 185.
- Fan, C. S., & Lui, H. K. (2004). Extramarital affairs, marital Satisfaction, and divorce: Evidence from Hong Kong. *Contemporary Economic Policy*. 22(4), 442-452. Doi: 10.1093/cep/byh003
- Feeney, J., Peterson, C., & Noller, P., (1994). Equity and marital satisfaction over the family life cycle. *Personal Relationship 1*, 83-99.
- Fricker, J. C., & Moore, S. (2002). Relationship satisfaction: The roles of lovestyles and attachment styles. *Current Research in Social Psychology*, 7, 182-204.
- Fricker, J. (2006). Predicting Infidelity: The Role of Attachment Styles, Love Styles and the Investment Model. (Ph.Dthesis).<https://researchbank.swinburne.edu.au/file/51e487b8-88e9-4916-ab91b85b9421050f/1/Julie%20Fricker%20Thesis.pdf>
- Gana, K., Saada, Y., & Untas, A. (2013). Effect of love styles on marital satisfaction in heterosexual couples: A dyadic approach. *Marriage and Family Review*, 49(8), 754-77
- Hatfield, Elaine, Pillemer, Jane, T., O'Brien, Mary, U., & Le, Yen-Chi, L. (2008). The endurance of love: Passionate and companionate love in Newlywed and long term marriages. *Interpesona*, 2(1), 35 – 64.
- Hendrick, S. S., & Hendrick, C. (1995). Gender differences and cimilirities in sex and love. *Personel Relationship*, 2, 55 – 65.
- Hendrick, C., Hendrick, S. S., & Dicke, A. (1998). The love attitudes scale: Short form. *Journal of Social and Personal Relationship*, 15(2), 147-159.
- Hoesni, S. M., Hashim, I. H. M., Chong, S. T., Mohamad, M. S., Jusoff, K., Subhi, N., Lukman, Z. M. (2011). Subjective meanings and expressions of marital love among soon-to-bemarried Urban Malays. *World Applied Sciences Journal*, 12(SPL ISS.), 25-28.
- Hoesni, S. M., Mohamad, M.S., Hafidz, S. W. M., Chong, S. T., & Subhi, N. (2012). Meneroka konsep cinta dalam perkahwinan dalam kalangan Melayu bandar yang akan berkahwin, *PERTANIKA Journal of Social Science and Humanities*, 7(1), 76 – 83.
- Jonason, P. K., & Kavanagh, P. (2010). The dark side of love: Love styles and the dark triad, *Personality and Individual Differences* 49, 606 – 610.
- Kerjcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30, 607 – 610.
- Kes Cerai Tertinggi di Selangor. (14 Julai 2018). Kosmo Online. Diakses <http://www.kosmo.com.my/negara/kes-cerai-tertinggi-di-selangor-1.708763>

- Lee, J.A. (1977). A Typology of Styles of Loving. *Personality and Psychology Bulletin*. Diakses <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/014616727700300204>
- Mohd Saleh Haji Ahmad. (2009). *Perkahwinan dan perceraian dalam Islam*. Kuala Lumpur: Pustaka Haji Abdul Majid Sdn Bhd.
- Naser, Y., Kioumars, B., Omid, I., Naser, S., & Ozra, E. (2011). The relationship between loving styles and marital quality in married couples. *Applied Counselling, 1(1)*, 21- 36.
- Neff, L. A., & Karney, B. R. (2009). The science of compassionate love: Theory, research and applications. 201 – 221. Diakses <https://www.wiley.com/enus/The+Science+of+Compassionate+Love%3A+Theory%2C+Research%2C+and+Applications-p-9781405153935>
- Nihayah, Z., Adriani, Y., & Wayuni, Z. I. (2012). Religiosity and the type of love: The relation with marital satisfaction. *International of Proceedings of Economics Development and Research, 53(27)*, 123 – 127.
- Parra, F., Brown, W., C., Huynh, P., D., Le, T., T., P., & Stubbs, E., C. (2001). Gender differences in love-styles among adult Latino Spanish speaking parents whose children have been sexually abused by the father. *Journal of Child Sexual Abuse, Vol 9(2)*, 223-235.
- Raihanah Abdullah. (2001). *Wanita, perceraian dan Mahkamah Syariah dalam wanita perundangan Islam*. Kuala Lumpur: Ilmiah Publisier.
- Risavy, CF. (1995). *Effects of gender, age, social class and relationship satisfaction on love styles*. Saint Louis University Pub.
- Scott, B.S., Rhoades, G.K., Stanley, S.M., Allen, E.S., Markman, H.J. (2013). Reasons for divorce and recollections of premarital intervention: Implications for improving relationship education. *Couple Family Psychol, 2(2)*, 131–145.
- Schumm, W. A., Nichols, C. W., Schectman, K. L., & Grigsby, C. C. (1986). Psychological Reports. *The Kansas Marital Satisfaction, 53*, 567–572.
- Walter, C. M., (2012). *Relationship Satisfaction: The Influence of Attachment, Love Styles and Religiosity*, (Tesis Diploma Tinggi). Diakses <https://pdfs.semanticscholar.org/1f8e/20e330904179e4aeafaab7874cba6e18472.pdf>
- Zahroh Shaluhiyah., (2009). The patterns of Javanese student love styles and the social-sexual lifestyles in the era of HIV/AIDS. *Jurnal Promosi Kesehatan Indonesia, 4(1)*, 1-17.
- Zulkiple Abd. Ghani. (2001). *Islam, komunikasi dan teknologi maklumat*. Kuala Lumpur: Utusan Publications & Distributors Sdn. Bhd.